

Kaposváriak a Borókásban

Vége jó idő van, mondogattuk egymásnak május 21-én a gyülekezési helyen, majd buszra szállva elindultunk Barcsra, a Duna-Dráva Nemzeti Park által a Borókásba szervezett túrára.

A találkozási pontnál a természetvédelmi őrköz és más túrázókhöz csatlakozva elindultunk a kitűzött cél, a királyharaszt élőhelye felé. Útközben érdekes információkkal gazdagodtunk a borókás élővilágával és gondozásával kapcsolatban. Szerintem a legnagyobb élmény az úton velünk szembe sétáló szarvas volt. A szerencsések láthattak még vaddisznómamát 5 kismalaccal csörtetni a bokrok között. A nagy tisztásra kiérve több mint 400 fős fekete racka nyáj hűsölt a fák tövében. Innét már csak pár métert kellett menni, és elértük a célt. Mint megtudtuk, a királyharaszt csak itt él, és a szaporításuk mesterségesen szinte lehetetlen, ezért nagyon vigyáznak a meglévő állományra. A visszaút is izgalmas volt, egy mocsarasabb, zizesebb területen haladtunk, néhol a gumicsizma is fontos felszerelés volt. Délután 1 órára ért véget a kirándulás, éppen ideális időpontban az ebéd elfogyasztásához. Barcsról a Petesmalmi Vidraparkba mentünk, ahol újra a lábaink kaptak főszerepet, mert a tanösvényen át juthattunk el a tavakig, illetve egy kilátóig, ahonnét az egész környék belátható. A madárleső kunyhónál nem volt szerencsénk, a nagy meleg miatt a madarak elbújtak, csak 1-2 gólyát láttunk. De annál nagyobb élmény volt a vidrák etetése. Nagyon aranyosak voltak, ahogy jöttek a vacsorára kapott halakért. Az egész napos túrázás a meleg napon, a friss levegő, a finom ebéd, és a rengeteg élmény bizony kifárasztott felnőtet és gyereket egyaránt. Nem is bántuk, amikor megállt velünk otthon a busz, és elindultunk haza pihenni, de abban még gyorsan megegyeztünk, hogy nagyon jó napot töltöttünk el együtt.

Süléné Kriszti
Kaposvár